

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koburžan in Stambulov.

[Izvirni dopis.]

V Budimpešti, 6. oktobra.

Bolgarsko vprašanje že davno ni več na dnevnem redu, prav kakor da je s Koburžanom in Stambulovom padlo v morje pozabe. Zdaj in zdaj beležijo sicer listi vest, da je kak nemški kapitalist napravil na bolgarskih tleh novo pivarno, da se je kaka židovska gledališka družba pritepla v Sofijo, tam razširjala nemško kulturo in pobegnili, zapustivši kolikor toliko dolgov, da je bolgarska vlada odredila močan kordon ob tej in tej meji, da bi se ne zanesla kolera v srečno in zadovoljno Bolgarsko — ali v velikem svetu, v krogih odločilnih in uplivnih politikov, kjer se ne menijo za malenkostne boje in za usodo posamičnih prenapetih rodoljubov, žrtvujočih imetje in življenje za kako idejo, tam se že dolgo več ne govori o tej slovanski državi na Balkanu. Niti v prestolnem govoru pred delegacijama, niti v eksposéu grofa Kalnokyja se ni omenilo bolgarsko vprašanje, dasi je bil Stambulov šele par mesecev prej v avdijenci pri cesarju. Celo ko je pred kratkim zgovorni nemški cesar Viljem, hoteč demonstrovati zoper ustanovitev ruskega vojnega pristana v Libavi, odlikoval princa Ferdinanda Koburžana, navzočnega pri pogrebu vojvode Ernesta Koburškega, tako, kakor da je najmanj bizantski car, se živ krst ni za to zmenil, najmanj pa avstrijski ali celo ruski politiki. Rusija se čisto nič ne utika v bolgarske homatije in ruski listi se omejujejo na suhoparna poročila o faktilnih dogodkih.

Hkrati se je iz berlinskih diplomatskih krogov raznesla zanimljiva vest, da sta se Koburžan in Stambulov popolnoma sprla in da je Stambulov odstopil. Na borzah je to naredilo precej utisa; kursji toli priporočanih bolgarskih srečk in drugih papirjev so izdatno padli ali politični krogi so ostali hladnodušni in mirni, dobro vedoč, da sta Koburžan in Stambulov že davno sprta, že od tedaj, ko se je bil Koburžan udomačil v Sofiji in bil prvič drugačnega mnenja, kakor Stambulov. O prizadevanjih princa Ferdinanda in njegove matere princezinje Klementine slišal sem iz jako verodostojnega vira

dve anekdoti, ki sta zelo karakteristični ter pojasnjujeta ne samo smoter Koburžanovega stremljenja ampak tudi njegov faktilni položaj.

Po Battenberžanovem odhodu iz Bolgarske napotila se je posebna deputacija bolgarskih odličnikov na razne evropske dvore in dvorčke, krošjarit z bolgarsko krono. Dolgo so iskali zama, naposled pa našli na pravega, čistokrvnega in imovitega princa, na Ferdinanda Koburžana. V koburški palači blizu dvorne opere na Dunaji vzprejela je Ferdinandova mati, kakor hrast gluha princezinja Klementina, od evropske kulture sicer malo obližnena ali toliko bolj ponosna in samosvestna zastopnik bolgarskega naroda. Izobražen lakaj, čegar elegantna francoščina je bolgarskim diplomatom silno imponirala, tolmačil je princezinji Klementini besede odposlancev. Ko je bilo že vse dogovorjeno, rekla je princezinja Klementina: „Princ Ferdinand bo gotovo mož na svojem mestu; mi Orléanovci smo vajeni vladati.“ — Na te besede je vodja deputacije, dr. Grekov, odgovoril lakonično: „Tega princu ne bo treba, zakaj pri nas vlada ministerstvo.“ —

Nekoliko tednov po tem klasičnem pogovoru dičila je Koburžanovo glavo bolgarska krona. V prvi seji ministrskega sveta vprašal je Koburžan: „Kako je z unanjepolitičnimi deli?“ — „Za te skrbi moj kolega Načovič“, odgovoril je Stambulov hladno. — „In kako je z notranjepolitičnimi deli?“ vprašal je Koburžan dalje. — „Za te skrbi moj kolega Stambulov“, oglasil se je Načovič. Koburžan ni dalje vpraševal. Morda je to samo hudomušen „ou-dit“, samo dober dovtip, brez zmisla pa ni, ker karakterizuje Koburžana kot navadnega figuranta brez upliva in veljave, kar je še danes.

Berlinsko vest, da je nastal razpor mej Stambulovom in Koburžanom, popolnjuje jako pikantno govorica, razširjena v avstrijskih diplomatskih krogih, glasom katere sta v razpor zapleteni tudi princezinja Klementina in princezinja Marija Lujiza, soproga Koburžanova. Obe sta odločni nasprotnici Stambulova in niti govoriti nečeta več z njim, a kar je najbolj zanimljivo, Stambulov se jih boji bolj nego Koburžana in bolj nego vseh tujih diplomatov in domačih opozicijonalcev.

To je neprerekljiv faktum, da bi se Koburžan rad znebil nadvlade svojega Bismarcka, da hoče sam vladati, in da ima morda tudi že svojega Caprivija v rezervi, bodi to že dr. Stransky, Načovič ali Radoslavov. Nasprotstvo se je začelo, ko je Koburžan spoznal, da bi morda dosegel porazumljenje z Rusijo in z ruskim carjem, ko bi ne bilo Stambulova. Sorodniki njegovi, ki so zanj govorili in delovali na ruskem dvoru, so mu zagotavljali, da ruski car nima nič zoper njegovo osobo in da le oboja protirusko smer bolgarske politike od l. 1885. sem. Koburžan ima samo jedno željo, da bi ga pripoznale evropske velesile legitimnim knezom. V dosegu tega smotra bi se v prvi vrsti rad otresel Stambulova, nadeje se, da bi ruske in bolgarske razmere dobro poznavač Radoslavov zamogel premostiti nasprotstva mej Rusijo in Bolgarsko. V to svrhu je ustanovil opozicijo, šestero opozicijskih listov in si zagotovil pomoč avstrijskega diplomatskega agenta gosp. Buriana.

Dasi je Stambulov že jako rezko zagrozil Koburžanu z odstranitvijo, vender pisarijo listi, ki so služili že vsem bolgarskim, srbskim in grškim strankam in vladam, da spaja Koburžana in Stambulova goreča ljubezen, iskreno prijateljstvo in popolna jedinstvo v vseh političnih zadevah. Izvzemši najvne lahkoverce, ne veruje tega nihče. Razmerje mej tema možema je primeroma tako, kakor mej zakonskima, ki se doma neprestano prepirata, pred svetom pa se hlinita kot srečna dvojica. Dva petelina na jednom smetišču še nikdar nista živela v prijateljstvu, in tako je tudi s Stambulovom in Koburžanom. Oba ne moreta biti hkrati gospodarja v jedni in isti deželi. Začela se je že ločitev. Mnogo nekdanjih najboljših prijateljev Stambulovljevih je prestopilo v Koburžanov tabor, Stambulov vé, da gre za njegovo glavo, in se ne bo ustrašil nobenega sredstva, da odvrne pretečo nevarnost. Toda njemu in Koburžanu se lahko primeri tako, kakor tistima borilecema, ki sta se pehala kraj brezna in naposled oba vanj padla. To bi bil še najboljši konec dvoboju mej Stambulovom in Koburžanom, na kateri gleda ves svet, zajedno pa začetek novi, srečnejši eri v Bolgarski.

LISTEK.

Nevesta našega časa.

(Češki spisal Ferd. Schulz; preložil Vinko.)

(Konec.)

Mej splošno živahnostjo je vstal dragi gost ter spoštljivo nagovorivši roditelje in odkrivši svojo priščno naklonjenost do njih hčere, prosil njo in one njene roke. Trenotje velikega vznemirjenja, vsem se je obliče radostno zažarilo in takoj nato so vsi objemali drug drugega. Graditelj se je solzil, gospa Sidonija je burno pritiskala milega ženina zeta na bujno kipeče prsi. Naglost, s katero so se izpolnovali nje načrti, osupnila je celo njo. Prijela je Leonoro za roko, trikrat poljubila jo na čelo ter jo potisnila Lippmannu v koprneče razpeto naročje. On pa je to dražestno, polno bitje strastno pritisknil k sebi ter žarko poljubil na ustna. Ona mu je krasne, gibčne lakti ovila okrog debelega vratu ter zašepetala:

„Kako sem srečna!“ ...

Že čez tri dni se je razposlala po Pragi in po deželi na debelem, pergamenovem papirju novica:

Leonora Svitakova

Ernest Lippmann

zaročence,

in o Novem letu se je vrstila od jutra do popoldne v salonih gospé Sidonije mnogobrojna družba, večinoma dam, izražajočih materi in hčeri čestitke k tako imenitni partiji. K temu so gratulantke po vrsti pristavljale svoje čudenje, kako bistroumno je gospa graditeljeva to lepo iznenađenje hranila do tega pomenljivega dne. Dragocena darila, katera je ženin v ta dan zopet poklonil svoji nevesti, bila so povod vnetemu hvaljenju njegove pozornosti.

Gospé Sidoniji je bilo najbolj všeč to, da je sklenil slaviti poroko z ljubljeno Leonoro takoj konec drugega pustnega tedna, da bi pohajal z njo Praške plese že kot s svojo ženo ter se mogel tako javno pobahati z njo, ne da bi se mu bilo treba bati, da mu jo vzame kdo, ki bi bil srečnejši! ...

Preostajalo je sicer malo časa za priprave, potrebne za tako veliko slavnost, a dandanašnji je vse olajšano, kar je zaradi oprave nevestine poprej proužročevalo toliko skrbi in zadrege. Vse, kar spada k temu, je že v bogatem izboru po najnovejši modi gotovo in v skladh pripravljeno. Po-
bišje, obleka, perilo, namizna oprava in kuhinjako

orodje je za najbogatejšo nevesto v dveh dneh skupaj.

Gospa Sidonija je temu žrtvovala štiri dni; spremljevana od zaročencev — tovarnar Lippmann jej je moral storiti to uslugo in pomagati jej pri izbiranju vsega, kar je imela njegova nevesta prinesiti s sabo v njegovo hišo — obhodila je vse najimenitnejše trgovske zavode Praške in konec četrtega dne se v njenem stanovanju ni bilo več mogoče giniti. V njem je bilo videti, kot bi bili zrosili semkaj najlepše uzorce iz prodajalnic z mizariskim, pozlatarskim, tapetarskim, platnenim, svilnatim, baržunastim, steklenim in porcelanastim blagom.

Dva dneva sta minila, predno je bila iz vsega tega sestavljena slikovita razstava. Časniki so prinesli vest, da je ta razstava vsakemu dostopna. Pohodilo jo je mnogo dam, mater in posebno zamožnih hčera iz najodličnejših meščanskih hiš Praških.

Leonora z materjo je sprejemala in spremljevala goste ter imela ugodno priliko, slišati izraze hvale, čudenja in zavisti.

Topila se je v čustvih sreče, katere se nikdar ni nadejala; dan za dnevom, ura za uro jej je potekala v vedno novem veselji. Tembolj se je čudila, da je že nekočkrat iznenadila mater, bežečo

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Zanimljiva interpretacija.

Nekateri levičarski listi, ki pišejo vedno po naročilu klubovega predsedstva in tolmačijo jedino njegove nazore, presenetili so te dni svoje bralce z značilno interpretacijo § 11. zakona z dne 5. maja 1869. l., kateri določuje, da mora vlada predložiti v prvi seji drž. zbora izjemne navedbe, drž. zbor pa o njih glasovati. Iz stilizacije tega paragrafa dokazujejo levičarski listi, da vlada ni primorana razveljaviti izjemne navedbe, tudi če jih drž. zbor ne odobri. Levičarji modrujejo: državni zbor je sestavljen iz dveh zbornic, iz poslanske in iz gosposke. Če bi poslanska zbornica odklonila izjemne navedbe, gosposka jih pa vzprejela, rekla bi vlada, da ni vezana razveljaviti navedb, ker jih ni ves državni zbor odklonil. Drug dokaz za trditve, da se vladi ni treba ravnati po volji poslanske zbornice, našli so levičarji v protokolih drž. zbora. Pri posvetovanju o tem paragrafu je bil namreč odklonjen predlog poslanca Kurande, da naj bodo izjemne navedbe le veljavne, če jih je drž. zbor odobril, in vzprejet sedanji paragraf, kateri je stiliziral posl. Pratobera in ga utemeljeval s tem, da pravic eksekutive ni smeti omejit. — Tako modrujejo in zavijajo levičarji zakonske določbe, in čemu? Zdi se nam, da hočejo na ta način ministerskemu predsedniku dopovedati, naj si ne dela nepotrebnih skrbij, ako bi levica v obnovev in dokumentovanje svojega psevdoliberalizma morda vendar glasovala zoper vlado in nje izjemne navedbe.

Narodnostni zakon.

Zadnji čas se pogostoma povdarja, da je nujno potrebno rešiti vse gospodarsko in politično življenje razjedajoče jezikovno vprašanje. To se čuje v raznih zastopih in na volilskih shodih, razpravlja se v časopisih in v zasebnih krogih, in vsi razsodni ljudje so v tem jedini, da bi nadaljna borba za jezikovne pravice, v katerih baje kulminira narodnostni boj, bila celi državi v veliko škodo. Nemški poslanec Menger se je te dni na nekem volilskem shodu dotaknil tudi tega vprašanja in svojim volilcem dokazoval, da notranjega miru ni doseči, če se ne izdela in ne uveljavi narodnostni zakon. Že to ime nam nič kaj ne ugaja. Tudi na Ogerskem imajo narodnostni zakon, in kako se godi tam nemadjar-skim narodom. Zakon ni vse; glavno je, kdo ga praktikuje. Menger je bil na ta ugovor najbrž pripravljen, zakaj zahteval je, naj se ustanovi posebno narodnostno sodišče, katero bi v narodnostnih rešeh sodilo v zadnji instanci. Člani tega sodišča morali bi se odreči vsaki karijeri v naprej, ker bi to bila glavna garancija, da bi pravično sodili. To bi sicer nekaj bilo, ali vendar ne zadostna garancija, da bi se narodom ne kršile njihove pravice. Ta misel ni nova, kajti sprožila se je že večkrat v raznih formah. Bolje pa bi bilo, da o takih sporih sodi posebno sodišče namesto vlade. Sicer pa Mengru ni za to, da bi se zagotovil narodnostni mir in rešilo jezikovno vprašanje, ampak jedino le za to, da bi bila nemščina proglašena za državni jezik. To je tudi jedini smoter zakonskemu načrtu, kateri namerava Plener predložiti državnemu zboru. Mi se bomo takim poskusom seveda zoperstavljali z vso odločnostjo, ker imamo dobro zdravilo zoper narodnostne boje, to je izvedenie narodne ravnopravnosti. Če bi tudi državni zbor sklenil kak zakon, jezikovni ali narodnostni, ki bi ne dajal narodom popolne ravnopravnosti, borili bi se vsi zapostavljeni za njega odpravo z vso odločnostjo, kakor Rumuni na Ogerskem.

v spalno sobo, z mračnim čelom in v globoki, resni zamišljenosti. Gospa Sidonija se je vselej stresla, kot bi bila zasačena pri zločinu, in naglo nabravši obraz v smehljaj, izgovarjala se, da je od skrbij in dela zadnjih daj že silno utrujena in da jej je treba nekaj minut samote in pokoja.

Tudi družbe svojega soproga, ki je bil od božičnega večera vidno mirnejši in veselejši, se je gospa Sidonija sedaj vidno ogibala in kadar sta se pri mizi z očmi ujela, pogledala je plaho v stran in mraz jej je pretresel srce. Časih jej je bilo, kot da mora svojemu možu odkriti veliko tajnost, katera jo mori in tudi njemu preti z nevarnostjo. A nikdar ni imela dovolj odločnosti za to dejanje.

Tudi v Lippmannovi družbi jej je bilo sedaj neprijetno. Družega si ni želela, kot da bi bilo že po svatbi. Teh malo daj, katerih je še manjkalo do nje, vleklo se jej je kot cela večnost. Zraven se je prestrašila in stresla, kadarkoli je zazvonil zvonec pri vratih na stopnicah. Plašno je skozi okno pogledovala na hodnik, kdo prihaja...

Konečno je prišel poročni dan, od vseh željno pričakovani. Dolga vrsta gizdavih ekipaž in fiakarjev je stala pred hišo. Gostje iz Prage in z dežele so v salonu zbrani čakali, da iz sosednje sobe stopi k njim nevesta v poročni obleki. Dolg vzdih začudenja

Hrvatski ban pri škofu Strossmayru.

Hrvatski ban grof Khuen-Héderváry pride te dni v Djakovo in bo tam gost velikega vladike Strossmayra — ta vest se je po bliskovito hitro raznesla po celi trojedni kraljevini in čez njene meje, ter povsod obudila največjo senzacijo. Politični pomen tega poseta je očividni. Ker gora ni prišla k Mohamedu, šel je Mohamed h gori. Hrvatski ban si je stavil kot nalogo življenja, uničiti in poteptati vse, kar je veliki duh Strossmayrov ustanovil za hrvatski narod, in deloval je za ta svoj herostratski smoter z divjaško energijo. Česar ni mogel pogaziti, to je poniževal in sramotil in lotil se v svoji predrznosti samega škofa, sumničil njegovo lojalnost, njegov patrijotizem in celo njegovo poštenje. In ta isti ban, ta grof Khuen-Héderváry, prosil je sedaj škofa Strossmayra, naj se z njim pogaja. Kakov smoter imajo ta pogajanja, ni moči precizovati, na vsak način pa je banov obisk dokaz, da se sedanji sistem zaveda svoje onemoglosti in je pripravljen na kapitulacijo vsej gledé nekaterih vprašanj. Tako vprašanje je imenovanje Zagrebskega nadškofa. Znano je, da bi madjarska vlada rada spravila na to mesto moža, kateri bi deloval po njenih intencijah, in nasvetovala je že celo vrsto takih Madjarov. Dasi je ban hrvatski sicer pokoren sluga ogerske vlade, je vendar pri neki priliki izjavil, da odstopi, če ne bo za nadškofa imenovan rojen Hrvat. To je vso zadevo precej kompliciralo, a vzlic temu bi bila morda že rešena, da se ni Vatikan zoperstavljaval imenovanju in odklanjal vse nasvetovane kandidate. Ves trud madjarske vlade in bana ni v tem oziru ničesar dosegel. Tri leta je že Zagrebska nadškofija brez glavarja in vendar ni upanja, da bi Vatikan odnehal od svojega stališča. Madjari in ban vedo dobro, da je Strossmayrov upliv pri Vatikanu preprečil imenovanje madjaronskega nadškofa in uvidevši, da zoper Strossmayra ni ničesar doseči, šel je ban najprej k cesarju in potem nastopil pot v Kanoso.

Vnanje države.

Rusko-nemška trgovinska pogodba.

Mešana rusko-nemška komisija, ki se ima posvetovati o trgovinski pogodbi mej Rusijo in Nemčijo, sešla se je dne 2. oktobra v Berlinu. Predsednik je nemški minister Böttcher, o katerem pravi „Novoe Vremja“, da glede trgovinske pogodbe nima svojega mnenja. Odločen nasprotnik pogodbi pa je trgovinski minister Berlepsch; ta je sam veleposestnik in podpira z vsemi silami agrarce. Berlepsch ima na cesarjevem dvoru jako mnogo upliva in je najbolj priljubljen mej vsemi ministri, ker je izboren plesalec in spreten prireditelj raznovrstnih zabav. Tretji nemški član komisije je državni podtajnik Rottenburg, nekdanji vodja Bismarckove pisarne. Mož je bil odločen protivnik trgovinske pogodbe z Italijo in z Avstrijo, ker je slutil, da se iz nje izcimi gospodarski boj z Rusijo. Kako sodi ruske tirjave, doslej ni znano, a energičen in samostalen ni. Zastopniki nemškega kmetijstva v tej komisiji, dr. Frei, grof Kanitz, grof Hatzfeld in Puttkammer so vsi odločni agrarci in nasprotniki trgovinski pogodbi. Tudi ostali člani komisije niso baš prijatelji pogodbe z Rusijo. Posvetovanja komisije se vrše tajno, ali vsi znaki kažejo, da nimajo nemški člani komisije dobre volje, dognati trgovinsko pogodbo in sedaj že rusko časopisje priznava, da se ni nadejati nikakega ugodnega uspeha teh posvetovanj.

Dopisi.

Iz Idrije, 3. oktobra. [Izv. dop.] (Razno-terosti.) Naši „vrli katoliški“ delavci, kakor jih je „Slovenec“ že večkrat nazval, nimajo sreče. Sno-

vali so si, kakor je tudi „Slov. Narod“ že poročal, društvo po znanem receptu, a slavna vlada vrnila jim je že dvakrat pravila. Zakaj? to seveda ni drugi le ugibljenje, a govori se, da kažejo nekateri paragrafi omenjenih pravil tako juristično bistroumnost, da jih niti slavna vlada ni mogla umeti ter bila vsled tega prisiljena poprositi malo več jasnosti in nekoliko več skladnosti z zakonom. Tudi „Slov. Narod“ igra baje nekako ulogo pri tem, kako, mislite si lahko sami. — Sicer pa itak malo škode, da pravila niso potrjena, kajti društvo komaj spočeto, a ne še rojeno, že razpada in živahen boj je mej raznimi strankami v „katoliškem“ taboru. Ko sta namreč naša slavna zakupnika pravega katoličanstva gg. Treven in Goli izvedela, da se snuje v Idriji nekaj po njihovem ukusu, precej sta bila po konci, češ: „Kaj, brez naju hočejo imeti katoliško društvo, brez naju, ki ava radi svojega katoličanstva že iz drugih „brezverskih“ društev izstopila, rekše, bila izbacjena! No, tega pa ne, midva morava biti zraven in to kajpada jeden predsednik, drugi pa vsaj podpredsednik, če že oba ne moreva biti prva“. In moža sta šla in ponudila sebe in svojo pomoč. Toda, glej čuda! „Katoliški“ delavci se branijo teh dveh mož prvo-katolikov, češ, mi hočemo svoje delavsko društvo, kjer si bomo sami gospodarili, ne pa ta dva moža, od katerih že vemo, kakšna „prijatelja“ sta nam delavcem. Splošno presenečenje! Katoliško društvo v Idriji brez Trevena in Goli! Je li to možno? Ne, ne, ako teh dveh ni zraven, potem to ne bo katoliško, ampak hudičovo društvo; tako se je izrazil neki mešetar, ki je skušal poravnati razpor. Poskušala so se v ta namen razna sredstva, da, celo denar se je ponujal delavcem (200 gld.) za stanovanje in kaj vem, kaj še. Toda delavcem so se začele odpirati oči in videli so, da so bili le slepo orožje v rokah nekih Missia-Mahničevih učencev, ki se v počitnicah razkropé po vseh slovenskih pokrajinah oznanjevat nov evangelij. V Idriji so našli precej ugodna tla, saj veste, osebnosti, vedno ščuvanje in separatizem nekih ljudi, ki so hoteli imeti na vsak način svoje društvo, vse to zdelo se jim je kaj pripravno polje, v katero so hoteli vsejati svoje seme sovraštva in razpora. Nekaj časa je šlo, toda mi vsi smo vedeli, da se razgrne prej ali slej megla njihovih nakan in da bodo izprevideli zapeljani delavci, kam in komu jih hočejo pripeljati njihovi prijatelji. In zgodilo se je tako! In sedaj večina prejšnjih „društvenikov“ neče nič vedeti o društvu, v katerem bi gospodarila Treven in Goli in močna frakcija želi se okleniti že obstoječega „Delavskega bralnega društva“, seveda pod nekimi pogoji, ki so pa jako neznatni in se jim prav lahko dovolé.

Gospoda Goli in Treven pa si naj le osnujeta društvo za se in dva, tri svoje somišljenike — vsi bodo lahko v odboru in njihovem hrepenenju bo zadoščeno. Vsaj ponosni bodo lahko na to, da so oni jedini katoliki v Idriji; kaj smo mi drugi, ne vemo, in to menda tudi onemu gospodu ni bilo jasno, h kateremu sta šla prosit za „svoje“ društvo, kajti vprašal ju je, če so se šele sedaj spomnili, da so

Dalje v prilogi.

Pri tem mu je držal pred oči menico, izdano v Pragi dne 27. decembra minolega leta na šest-tisoč goldinarjev s podpisom prejemnika Ernesta Lippmanna. Kot izdatelj je bil podpisal Filip Svitek.

Graditelj odreveni od strahu. Zvrtelo se mu je v glavi; vse črno je videl okolu sebe.

„Gospod tovarnar Lippmann ima sicer z našo banko zvezo, a podpisi na njegovih menicah so nekoliko drugačni od tega. Pisava je na njih krepkejša, v nekaterih črkah določnejša. To je sicer jako dobro ponarejeno; toda... ne vemo, katera banka, pri kateri bi bila ta menica oddana in izplačana, bi ne bila tega opazila... Nismo hoteli vprašati takoj gospoda Lippmanna, marveč prihajamo najprej k vam, ker se je pokazalo, da je menica gotovo izšla od vas...“

„Izvolite samo za trenotek sesti in počakati“, zbral je graditelj vse svoje dušne in telesne sile; „samo nekaj bi si rad zaznamenoval.“

In sedši k mizi je s tresočimi se prsti vzel iz podlage tisti kos papirja, na katerem je bilo nekočkrat zapisano ime tovarnikovo, in gledajoč mislil je sam pri sebi:

„Ni dvoma več. Oba podpisa na menici sta njena! Nesrečnica!...“

In nagnil se je čez mizo ter naglo napisal na

katoliki in kaj so bili prej? — Radovedni smo, kako se vendar razvije ta samotna „katoliška“ stvar.

Veselih novic žalibog ne morem poročati. Poročila se je — kakor ste že poročali — soper še hujše bolezni, ki že vse leto razgraja v Idriji in je bila že nekoliko ponehala.

Se nekaj zanimivega? Idrijo osrečuje sedaj s svojo prisotnostjo neki g. Putschek, ki je prevzel restavracijo c. kr. erarja. Ljubljanski Sokoli se ga menda še dobro spominjajo izza svojega zadnjega izleta v Celje, saj je vihrala raz okno njegove kavarnarne „Central“ slovenska trobojnica — ovita z bičem in iz njegovega lokala je bilo najživahnejše bombardovanje z gajilimi jajci. — No tu v Idriji je mož precej ponižen v tem oziru in nič kaj rad ne čuje, da je bil kedaj v Celji. Obogatel pa menda tu ne bo, ker se ga prosto ljudstvo ogiblje; mož dela razloček mej „Bauern- und Herrngolassch“ in cene so baje tudi prav velikomestne. — Križ čezaj!

Domače stvari.

— (Osebnosti.) V državni železniški svet za prihodnja tri leta imenovana sta mej drugimi gg. grof Fr. Coronini v Gorici in K. Luckmann v Ljubljani, za namestnika pa gg. državni poslanec J. Kušar in cesarski svetnik I. Murnik v Ljubljani. — Dalmatinski deželni poslanec Tartaglia, ki je bil kot zastopnik kmetijskega ministerstva pri svetovni razstavi v Čikagu, da prouči gospodarske razmere v Ameriki, ustavil se je za nekaj dni v Ljubljani.

— (Slovensko gledališče.) Danes predstavlja se, kakor je že bilo naznanjeno, Dumasova „Dama s kamelijami“, ki bode brez dvoma privabila prav mnogobrojno občinstvo v gledališče. Prihodnje slovenske predstave v tem mesecu bodo: V četrtek 12. (opera), v nedeljo 15. (drama), v sredo 18. (opera), v soboto 21. (drama), v četrtek 26. (opera) in v nedeljo 29. t. m. (drama).

— (Izlet „Sokola“ v Domžale.) Opozarjamo na jutrišnji popoldanski izlet „Sokola“ v Domžale povodom otvorjenja tamošnjega bralnega društva. Pri ugodnem vremenu se bode gotovo pridružilo Sokolom tudi mnogo drugih ljubljanskih rodoljubov.

— (Točnost našega dež. odbora.) Piše se nam iz Lukovice: Že dva meseca vlada pri nas izjemno stanje, a razglasila je ni morda slavna vlada, ampak naš slavni in zaradi svoje velike delavnosti strahovito popularni dež. odbor. Skoro dva meseca smo namreč že brez zdravnika. Ali misli slavni dež. odbor, da zamore prebivalstvu dekretovati, da mora zdravo biti, kadar ni zdravnika? Ne spodtikali bi se ob tem, da ni kompetentov, a ker se dež. odbor s tem ne more opravičiti, prosimo visokočastite gospode, naj se že za premembo malo podvizajo, zakaj tudi pri nas že vemo, da točnost ni nikaka coprnja.

— (Abderitstvo.) Deželni odbor kranjski prepovedal je g. Jerneju Pečniku vstop v muzej za čas jednega leta, češ, da se je nespodobno

tisti papir sledeče besede: „Moji ženi in hčeri. Moja usoda se je izpolnila. Sreča za vaju, da ne uro poprej. Ta hip sta gotovo že rešeni. Samo tega vaju prosim: bodita pravični Robertku in vrnita mu, česar sta ga oropali.“

Obrnivši se potem k bankinemu uradniku, veli s trdnim glasom:

„Spodaj imam voz; z vami pojdem h gospodu ravnatelju...“

Na stopnicah bi bil skoro nekolikokrat omedlel, a se je zopet ojačil. Vstopaje prvi v zaprti voz, odpel je suknjo, naglo potegnil iz telovnikovega žepa kratko, na obeh koncih zamašeno stekleno cev, naglo potegnil ven zamašek in že je pogoltnil tri snežnobele kroglice... Nato je naglo vstopil ter se zložno uprl v kot voza.

Do banke je bilo samo nekaj sto korakov. A ko se je voz pred njo ustavil, uvidel je tajnik z grozo, da je pripeljal — mrtveca...

Višnjelo obličje siromaka graditelja in v vozu hudi duh po grenkih mandeljnih je vse pojasnil...

* * *

Jedno uro potem sta novoporočenca Prago zapustila za vedno. Gospa Sidonija in Robertek sta popoldne odšla za njima. Stanovanje pa so zvečer uradno zapečatili.

obnašal proti g. dr. Vošnjaku. Povod bil je sledeči: Gosp. Pečnik je izprosil za kranjski muzej mramornatega leva s tem pogojem, da se nanj napravi sledeči napis: „Darovan od A. Gatsch iz Kostanjevice“. Gosp. Pečnik je več kot dve leti zahteval ustmeno in pismeno od muzejskega vodstva, naj se naredi na leva ta napis. Ker se to ni hotelo zgoditi, zahteval je gospod Pečnik dne 2. avgusta t. l. strogo od g. kustosa v pričo g. dr. Vošnjaka, naj se nadpis naredi. Kdor moža pozna, ta vé, da ni po tistem govoril — sicer pa sedanji gosp. kustos še bolj kriči — in zato je cenzuriral deželni odbor g. Pečnika, t. j. onega moža, ki je polovico muzeja s starinami napolnil, kakor učitelj svojega učenčka. In to na podlagi katere pravice? Ne muzejski statut, ne hišni red ne poznata takega izjemnega stanja, nego oba govorita, da je dovoljen vstop ob nedeljah vsakemu brez vstopnice, drugače pa proti plačilu vstopnine, izjeme ni nobene, niti za tatove iz navade. Na podlagi takega samovoljnega ukrepa bi se lahko tudi komu prepovedalo, da ne sme po določeni ulici hoditi. Nekateri zasebniki imajo navado osebe pred vrata postaviti, ki so jim neljube, a od javnega zavoda je to nekaj nezaslišanega in osebno svobodo krščega. Znano je, da se domači strokovnjaki že delj časa muzeja ogibljejo, (zakaj, to je javna tajnost), zdaj so pa začeli še tiste ven pahati, ki se najbolj zanimajo za pomnožitev muzejskih zbirk. Tako se hoče preprečiti neugodna kritika in zaščititi, da bi se ne zvedelo, kako gnile so razmere v muzeju. Znano je namreč, da g. Pečnik zato v muzej sili, da se prepriča, ali pridejo njegove izkopine tudi res v muzej. Žalostna resnica je namreč, da se morajo darovalci že a priori bati, da bodo njih darovi ravno v muzeju najslabše shranjeni. — Sicer pa bomo v kratkem začeli priobčevati „res musaica“, iz katerih bode natančno razvidno, kako se gospodari z deželnim imetjem. Na svidenje torej!

— (Simon Robič,) velezaslužni župnik na Šenturški gori, izročil je te dni za pogojeno svoto deželnemu muzeju svojo bogato zbirko mahov, lišajev, polžkov in okamnin. Nabiral jo je nad 40 let in si stekel s tem nevenljive zasluge za prirodopisno znanost na Kranjskem. Slava takemu možu!

— (Zahvala.) 446⁴⁶ „prvih“ kron je sl. uredništvo „Slov. Naroda“ blagoizvolilo oddati naši družbi. Imenovane kronje so se naznačenemu časniku izročale od 5. septembra do 1. oktobra in znamenovale v številkah 203 do 224. Vštevisi zadnjič izkazanih 4057⁹⁴ kron je torej izročilo uredništvo „Slov. Naroda“ 4504 kronje 40 vin., nabrane od 17. maja do 1. oktobra. — S preserčno zahvalo in iskrenim priporočilom zabeležuje vodstvo ta najetji mu vročeni časniški kronin dar.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Pri javni tomboli,) na korist I. ljubljanskega društva, za podporo bolnim in onemoglim društvenikom, bodo — kakor smo že naznanili — naslednji dobitki: 1.) 5 trn po 10 kron v srebru, 2.) 4 kvaterne po 20 kron v srebru, 3.) 3 kvinterne po 40 kron v srebru, 4.) I. tombola v zlatu 200 kron, 5.) II. tombola v srebru 100 kron. Vsi dobitki so lepo okrašeni. Točno ob 3. uri popoldne se tombola začne. Pred začetkom tombole svirala bode sl. vojaška godba kralja Belgijakega pešpolka št. 27. Vlečene številke klicale se bodo raz odra.

— (Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji) prosi one gospode, ki doslej še niso poslali nabilnih pol imenovanega društva društvenemu blagajniku vč. gosp. dr. Sedeju, da blagovolé to storiti do konca tega meseca. Za njih trud in požrtvovalnost izreka odbor že v naprej najtoplejšo zahvalo.

— (Na železnici ponesrečil je) pri postaji Spielfeld uradnik južne železnice g. Franc Waschek. Vračal se je z Dunaja v Trst, ko mu je potekel dopust in hotel na omenjeni postaji stopiti iz vlaka, ki se je začel že pomikati naprej. Wachsek padel je tako nesrečno, da se je težko poškodoval na glavi in na desni rami.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 24. do 30. septembra. Novorojencev je bilo 17 (= 27.56 ‰), umrlih 24 (= 39.52 ‰), mej njimi so umrli za legarjem 1, za jetiko 6, za vnetjem sopolnih organov 1, za želodčnim katarom 1, vsled

mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 3, vsled nezgode 2, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 8. Meji umrlimi je bilo tujcev 11 (= 45.8 ‰), iz zavodov 14 (= 58.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 1, za škrlatino 4, za tifusom 5, za grižo 2.

— (Samomor.) V St. Peteraki vojašnici ustrelil se je trobec J. Smrekar od 5 kompanije tukajšnjega batalijona domačega pešpolka. Truplo prenesli so v mrtvašnico vojaške bolnice. Uzrok samomoru ni znan.

— (Pobožna sleparica.) Iz Podpeči se nam piše od prijateljske strani: Zelo Vam bomo zahvalni, ako priobčite ta dopis v Vašem cenjenem listu. Mi upamo, da se bode potem vendar naredil konec pohujšanju, katero razburja že toliko časa vso Presersko faro. Prosili smo že na kompetentnih mestih, da vmes posežejo, pa niti visokočastiti ordinarijat, niti slavno okrajno glavarstvo se dosedaj nista odzvala našim prošnjam. Stvar je sledeča: Prišla je k nam ženska, katera ni v Presersko faro pristojna. Ta ženska je že na Vrhniki in v Logatcu razburjala pobožne žene s tem, da se je večkrat „zamaknila“ in potem nevednim ljudem pripovedovala, koliko njih sorodniki v vicah trpe in koliko je treba njej dati, da jih bode z molitvijo rešila. Pri nas je najžalostnejše to, da je naš kaplan B. njena desna roka; kajti to, da jo vsak dan obiskuje in da ona tudi v farovžu hrano dobiva, pripravilo je ljudi do tega, da groze s prav resnimi stvarmi. Preserski gospod župan poklical je to sleparsko žensko že k sebi na odgovor; pa gledite! mesto nje pride k županu g. kaplan z naznanilom, da je poklicana bolna. Potem pa pravi: „Sploh pa Vas, župan, ta reč nič ne briga, to je cerkvena stvar!“ Tudi občinski zastop se je o tej reči posvetoval. Pa prišlo je naznanilo, da se je neka pobožna Preserska ženska že v farovžu zavezala, to pobožno žensko do smrti živiti. In možje so sklenili: Nas tedaj ne bode nič stala; če jo hočejo nekaterniki ravno imeti, naj jo pa imajo; bodo že videli, kaj bo iz tega. Naj navedem par slučajev: Vdova Anžiča z Jezera šla je vprašat zamakneno sleparico, kaj je z njenim možem. Ta jej je odgovorila, da vidi njenega moža v vicah za lase visečega (!) in da mora dati gospodu kaplanu za dve sveti maši, da ga reši z vic. Umrlega vulgo Knešplerja videla je v vicah do pasu v ognji; pa ona moli zanj in ko je bila slednjič zamaknena, je že toliko sprosila, da je sedaj samo do kolen še v ognji! In tako Vam lahko napišem še dosti slučajev, pa to menda zadostuje. Skoraj neverjetno je, da se take reči pri nas gode, pa kaj hočemo, ko nam nihče ne pomaga. Prosimo pomoči, da v resnici v veri ne opešamo, kajti razburjenost je velika. Gosp. kaplanu B. pa želimo, da kmalo dobi kako faro v Kočevji, kjer bode bolj navdušeno lahko prepeval „die Wacht am Rhein“, kakor pri nas. Če mu bode zamaknena sledila, rešeni bomo obeh. — Ako se pomisli, koliko nesreče prouzročila je slična sleparica pred par leti pri Mali Nedelji na Štajerskem, je pač skrajni čas, da se tudi pri nas konec napravi takim okornim sleparetvom.

— (Mestna hranilnica v Kranji) napreduje, kakor čujemo, prav dobro, in pridobila si je v kratkem času svojega delovanja že mnogo zaupanja pri Gorenjcih, ki radi vlagajo v njo svoje prištredke. Zato pa ima hranilnica na razpolaganje mnogo denarja za posojila, katera daje prosilcem na ugodne pogoje. Dolžnik plačuje hranilnici n. pr. od posojila 100 gld. vsakega pol leta po 3 gld., kateri znesek se zaračuni deloma na obresti, deloma na odplačilo kapitala, in v 36. letih je dolžnik prost vsakega dolga, ker je s temi malimi polletnimi odplačili hranilnici povrnil brez velikih težav svoj dolg ter ga popolnoma uničil. Taka posojila so toraj zlasti za naše kmetske posestnike zelo ugodna, in priporočati je Gorenjcem, da naj iščejo denar, kadar ga potrebujejo, rajši pri mestni hranilnici v Kranji, kakor pa pri zavodih, kateri so našemu narodnemu prizadevanju neprijazni.

— (Kravo povozil) je včeraj Gorenjski vlak blizu Kranja. Vlak je imel vsled tega četrte ure zamude.

— (Nova posojilnica.) Dne 10 t. m. popoldne ob 1½ uri bode v prostorih g. župana Gregorja Laha v Ložu, prvi občni zbor novo ustanovljene posojilnice za Loški sodni okraj in politične občine Planina, Cirknica, Loški potok in Draga. Naslov društva je: „Posojilnica za Stari trg-Lož in sosedstvo“.

— (Nova pošta.) Dne 16. t. l. odpre se v Knežaku, v političnem okraju Postojnskem, nov poštni urad, ki bode imel vsak dan jedenkratno zvezo s poštним uradom v Zagorju pri Sv. Petru na Krasu.

— (Zgradba hudournika Pišence.) Deželna vlada kranjska, kot zastopnica državne uprave in deželni odbor kranjski sta se glede zgradbe Pišence dogovorila, da se izvršitev dela izroči gozdno-tehniškemu oddelku za zgradbo hudournikov, sekcija Beljak. Stroški so proračunjeni na 18.000 gld., za katere da državni melioracijski zaklad 9000 gld., deželni zaklad 5400 in interese 3600 gld. Prvo leto se bodo izvršila dela za varstvo obrežij in kraja in polja v Kranjski Gori, potem se bode pa začelo tudi z nekaterimi drugimi deli.

— (Iz Mokronoga) se nam piše: Nad plosnjem tukajšnjega c. kr. okrajnega sodišča plapolja že dva dni, včeraj in danes (5. in 6. t. m.) bela za stava v znak, da ni nihče v zaporu.

— (Zdravstveno stanje.) V Črnomaljskem okraju zbolelo je v nekaterih vaseh 8 otrok za osepnicami, izmed katerih pa jih je pet že zopet ozdravelo. Bolezen se ne kaže huda in se je odredilo vse potrebno, da se ne razširja dalje.

— (Celjska kultura.) Ko se je slavil v Celji komers na čast novemu županu, nastal je v kavarni Hausbaumovi pretep, ki ga je prouzročil znani agitator, tajnik okrajne bolniške blagajne Vilj. Oechs. Ranjen je bil zasebni uradnik Franjo Kolenc, ki je stvar ovadil, a vsled tega izgubil svojo službo pri Higerspergerju, ker ni hotel umakniti ovadbe, kakor je zahteval njegov gospodar. Vilj. Oechs pa je bil obsojen na štiri dni zapore. Može je znan pretepač, a navzlic temu je še vedno tajnik okrajne bolniške blagajne, kar je le v Celji mogoče. Kje drugod bi tak človek že davno dobil „lauffpass“.

— (Cerkvena bandera.) V Beljaku se nahaja izgubljena, morebiti ukradena cerkvena bandera. Kdor jo pogreša, naj se obrne takoj do predstojništva župnijskega urada romarske cerkve na Peravi (pošta Beljak).

— (Goriške novice.) Občni zbor društva „Sloga“ bode v četrtek 12. t. m. z običajnim dnevnim redom. — V Kobaridu se snuje sadjarsko društvo — kakor se poroča „Soči“ — in je sklicalo tamošnje županstvo vse domačine na pogovor. Jednako društvo že obstoji pri Sv. Luciji nad Tolminom. Dobro bi bilo, če novo društvo stopi z njim v zvezo. — Pačenje slovenskih krajevnih imen na Goriškem je bilo že pogostoma predmet opravičenih pritožb, tako da je celo c. kr. namestništvo prepovedalo uradno rabiti novoskovana lahonska imena, kakor Predimonte (Podgora) itd. Zdaj pa celo vladni list „Adria“ prinaša tako krajevno spako, pisec v nekem slučaju ime Moncorona (Kronberg), ki ni nič bolje od drugih lahonskih imen in ga nihče v deželi ne pozna mej ljudstvom. — V Ločniku vršila se je volitev župana, toda mej starešinami je bila tolika zmešnjava, da se dopoldne niso mogli sporazumeti. Vršiti se mora nova volitev. — Zlato mašo imel je v Biljani č. g. Al. Fabijani, župnik stare Briške župnije. — Letina je v obče dobra, posebno na Tolminskem je mnogo sadja, ki se pa le teško prodaja, ker ni kupcev. Ljudstvo napravilo bode mnogo slivovke in sadnega mošta.

— (Tržaški „Sokol“) uvedel bode sredi tekočega meseca telovadbo za dečke. Roditeljem dečkov, ki se bodo udeleževali te telovadbe oglašati se je do dne 15. t. m. v društvenih prostorih (Via Stadion 19.)

— (Prvaki zedinjene hrvatske opozicije.) V knjigarni „Dioničke tiskare“ v Zagrebu razstavljene so slike prvakov zedinjene opozicije, to je 11 najprihujljivejših mož in borilcev za prava hrvatskega naroda. Biskup Strossmayer in dr. Anton Starčević stiskata si na sliki roki, na levi sta dr. Mazzura in dr. Amruš, na desni Fran Folnegović in dr. Boroša, v drugem redu v sredini dr. Š. Bresztyenszky, na levi dr. Rački in Smičiklas, na desni Evg. Kumičić in dr. Frank. Cena slike je nizka, da si jo nabavi lahko vsaka redoljubna hrvatska in slovenska hiša. Sama slika velja 2 gld., z okvirom in steklom pa 5 gld., 5-40 gld., 6-50 gld. in 7-20 gld. po kakovosti okvira.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Delitev tirolskega lovškega polka.) Vlada misli predložiti tirolskemu deželnemu zboru predlog, da se razdeli tirolski polk cesarskih lovcov v štiri polke, ki vsi obdrže sedanje ime. To je baje potrebno zaradi organizacijskih oziror.

* (Francoski narodni dar ruskemu carju.) Za časa svetovne razstave l. 1889. izdelal je neki Pariški zlatar posnetek Eiffelovega stolpa in sicer iz subega zlata. To delo, cenjeno na milijon frankov, je moža uničiti in moral je svoj umotvor prepustiti nekemu konzorciju, ki je zdaj ponuja za pol milijona frankov. Nekateri francoski veljaki so nasvetovali, naj se z dobrovoljnimi prispevki nakupi to mojstersko delo in pokloni ruskemu carju kot dar naroda francoskega. Ta nasvet je bil navdušeno vzprejet in kakor se čuje, začelo se je tudi že nabiranje doneskov.

* (Povodnji v Italiji.) Tudi v Italiji so bile poslednje dni velike povodnji, ki so prouzročile mnogo škode in je promet bil na raznih železniških progah pretrgan, ker se je podrla več mostov. Najhuje je bilo v srednji Italiji okoli Florence, v gornji Italiji pa okoli Ferrare, Modene in Genove. Železniške proge so bile na večih krajih popolnoma preplavljene. Pri teh povodnjah je prišlo tudi več ljudi ob življenje.

* (Roparstvo v Italiji.) Na cesti iz Bologne v Ferraro napadli so roparji trikrat razne potovalce, kar je vzbudilo veliko razburjenost. Tovarnar vitez Buratti, jeden najpremožnejših mož v Bologni, ki se je branil proti sedmim roparjem, bil je ustreljen in oropan. Trgovca Barbierija in Grandinija napadli so roparji, ju ranili in oropali. O roparjih ni nobenega sledu.

* („Kaj mi slava mar in čast...“) tako nekako je modrovala 19letna bavarska princezinja, lepa Avgusta Marija Lujiza, ko je naznanila svojim roditeljem, da se neče poročiti z izbranim jej ženinom, ker ljubi nekega 22letnega barona, poročnika pri konjiki, ki ima najlepše brčice in najbolj ljubeznive oči na svetu. Princ Leopold in soproga njegova sta, sicer priznavala ta izredna svojstva poročnikova, a vzlic temu sta lepi hčerki ugovarjala in se protivila njenim željam. Rečeni poročnik je bil hkrati premeščen iz Monakova v neko zakotno garnizijo, kjer mu stotnik niti 24urnega dopusta ni dovolil, dasi ves ljubi dan ni imel drugega dela, nego premišljevali, kako strahovito velik je razloček mej princezino Avgusto in nekoliko okornimi krasoticami zakotne vasi. To je trajalo nekaj mesecev, kar dobi poročnik poziv, vrniti se v Monakov. Princezinja Avgusta ni pozabila svojega poročnika, same ljubezni je obolela tako hudo, da so roditelji koj privolili v zvezo s poročnikom. Poročnik se bode že v kratkem vršila.

* (Jakob ženklaavec.) Jack the ripper, tisti strahoviti človek, ki je v Londonu zavrtno poklal celo vrsto lahkoživk in razslul po vsem širokem svetu, prišel je naposled venderle policiji v roke. Način klanja je kazal, da mora biti morilec anatom in operater in ta slutnja ni bila neopravičena. V Amsterdamu prišla je policija nekega dra. de Jonga, ker je zavrtno umoril tri svoje žene, s katerimi se je bil zapored poročil, in preiskava je baje dognala, da je ta grozni človek toli časa iskani Londonski morilec znan z imenom Jakob ženklaavec.

* (Boj v menažeriji.) V Chicagu bil je v Hagenbeckovi menažeriji v razstavi te dni krut boj mej dvema medvedoma, tremi leopardi in jednim levom. Mej gledalci nastal je velik strah in je bilo v gaječi pri izhodih več žensk in otrok poškodovanih. Krotitelja levov, ki je hotel pomiriti besne zverine so le-te napadle in smrtno ranile.

Književnost.

— Slovenska knjižnica. Urejuje in izdaja Andr. Gabršček. I. snopič. Ratmir. Povest iz češke zgodovine. Spisal Jan Vávra; poslovenil Petrovič. Tiska in zalaga „Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici. Str. 80. — Ko je „Goriška tiskarna“ pred nekaterimi tedni naznanila to novo književno podjetje, pozdravili smo je z veseljem, dobro vedoč, da je „Slovansko knjižnico“ poklicala v življenje živa potreba. Nedostajanje leposlovnega berila je jako čutno, zakaj razven tega, kar prinašata „Ljubljanski Zvon“ in „Dom in Svet“ smo zadnja leta prav malo producirali. Kakor v drugih narodih, jele so tudi v nas že večkrat izhajati posebne knjižnice, ali nobeno teh podjetij se ni moglo ukoreniniti. Nova „Slovanska knjižnica“ izhajala bode v snopičih po 3 do 5 pol obsežnih vsakih 14 dni. Naročnina za 26 snopičev znaša le 2 gld. 60 kr., posamni snopiči pa veljajo 12 kr. Prvi snopič prinaša krasno povest iz češke zgodovine „Ratmir“, katera se bo gotovo prikupila vsem bralcem. Vnanje lice „Slovanske knjižnice“ je jako ukusno, papir lep in trden, tisek lahko čitljiv. Ker je tudi jezik v tem spisu lep, priporočamo „Slovansko knjižnico“ prav toplo, želeč, da bi podala našemu narodu še mnogo dobre in zdrave duševne hrane ter našla obilo podpore.

— Matice Slovanske, prinaša v št. 7, s katero se začne II. zvezek, jako interesanten spis „Na pousti života, obrázky, črtý a feuilletony. Napsal Jan Janča.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. oktobra. Z ozirom na trditve, da se Avstrija pripravlja za prisvojitve Soluna, in z ozirom na hujskajoče delovanje srbskih listov in političnih krogov srbskih, izjavlja „Fremdenblatt“, da so vse vesti o nameravani osvojitvi Soluna neresnične in grozi posredno s primernimi koraki zoper Srbijo.

Dunaj 7. oktobra. Falkenhayn se počuti bolje. Mrzlica odnehala.

Dunaj 7. oktobra. V dan, predno se snide državni zbor, v ponedeljek, bode tu 16 ljudskih shodov. Dnevni red povsod jednak: splošna in neposredna volilska pravica.

Mürzsteg 7. oktobra. Danes je zadnji lov. Cesar in njegovi gostje se odpeljejo ob 4. uri popoldne na Dunaj.

Pariz 7. oktobra. Skoro vsi listi očitajo Italiji, da se pripravlja za vojno zoper Francijo. „Paix“ pravi: Italija stoji pred alternativo: ali začeti vojno, ali napovedati bankrot in se je odločila za vojno, katere se pa ni bati, dokler si Italija ne zagotovi pomoč Nemčije ali Avstrije.

Madrid 7. oktobra. Anarhist Pallas, ki je vrgel bombo na maršala Camposa, izpovedal, da nameravajo anarhisti atentat na kralja. Policija prijela anarhista Mancinija, voditelja zarotnikov.

Novi York 7. oktobra. Ustaši so včeraj Rio de Janeiro ves dan bombardirali. Prebivalstvo silno zbegano. Vojaki predsednika Peixetosa moré in ropajo po celem mestu.

Santiago 7. oktobra. Vojni minister odstopil. Senat je vzprejel predlog, da je ministerstvo tožiti radi veleizdaje, in zaukazal zapreti vse ministre. Predsednik republike venezuelske podal ostavko, na njegovo mesto stopi podpredsednik Alvarez.

Narodno-gospodarske stvari.

— Živinozdravniška potovalna predavanja. Poljedelsko ministerstvo pritrdilo je predlogu deželne vlade, da bi deželni živinozdravniki imeli potovalna predavanja o živinskih boleznih in o konje-reji in je obljubilo za bodoče leto primerno subvencijo v to svrbo. Taka predavanja, v katerih se bode poučevalo ljudstvo o najpotrebnejših stvareh glede reje domače živine in o nje boleznih, bodo gotovo prav koristna in se jih bode ljudstva rado udeleževalo.

— Razglas. Dne 16. oktobra 1893. l. ob 10. uri dopoldne vršila se bode pri c. in kr. vojaškem oskrbovalnem magacinu v Ljubljani javna ustmena dražba 68 kilogramov nečistih suhorjevih drobtin. Kupec mora drobtine takoj plačati in odpraviti. Napominane drobtine pogledajo se lahko vsaki dan pri tukajšnjem oskrbovalnem magacinu.

— Nakup kuhinjskega orodja in potrebščin za bolnice. Da se za l. 1894. preskrbe kuhinjsko orodje in bolnične potrebščine za vojaške zdravstvene zavode v okoliših c. in kr. 3. voja in sicer za garnizijsko bolnico št. 7 v Gradi, 8 v Ljubljani, 9 v Trstu, začetne bolnice v Gorici, Celovci, Mariboru in Ptui, potem za bolniške hiše v Celji, Judenburgu, Trbižu in Beljaku, vršila se bode dne 13. oktobra 1893. ob 10. uri dopoldne pri garnizijski bolnici št. 7 v Gradi ponudbena obravnava. Preskrbeti je potom ponudbenega nakupa in sicer kuhinjskega orodja za Ljubljano mej drugim: 1 kotel iz železne pločevine, 3 nepocinjeni lonci iz železne pločevine, 4 železne ponve, 1 deska za sekkanje, 1 kladvo za meso, 2 dratena sita za moko, 1 velik nož, 1 velike vilice, 29 pečnih lopatic, 13 grebelj, 1 vaga, ki potegne 80 kil., 48 pečnih klešč, 2 pušici za dišave, 1 mlin za kavo itd. Potrebščine za bolnico: 1 čeber za vodo iz pocinjene železne pločevine, 14 železnih pocinjenih žlic za moštvo, 40 nož z železnim držalom za moštvo, 40 vilic z železnim držalom za moštvo, 8 aparatov za pranje, 6 banj iz cinkove pločevine, 78 steklenic za urin, 20 gostih glavnikov, 2 svečnika, 20 lesenih škafčkov, 2 žagi za drva, 2 sekiri, 6 lopat, 2 krampa, 11 krtač; za častniške bolniške sobe, 4 jedilna orodja, 8 kozarcev, 4 steklenice za vodo, 4 porcelanasti umivalniki itd. Ponudbe vložiti je najkasneje do 10. ure dopoldne napominanega obravnavnega dne obravnalni komisiji. Dobavljenje se mora izvršiti najkasneje do 30. novembra 1893. l. Vzorci, obrisi in popisi dobavljajočih predmetov pogledajo se lahko pri c. in kr. vojaških zdravstvenih zavodih. Razglas obseza ožje seznam predmetov, splošne pogoje in ponudbeni obrazec, pogleda se lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Bratje Sokoli!

V nedeljo dne 8. t. m.

bode

Slovenski narodni izlet v Domžale,

zadnji v letošnji sezoni.

Povod izletu je ustanovitev novega slovenskega bralnega društva v Domžalah. — Kakor vedno, tako naj bo tudi ob zibel tega najmlajšega slovenskega društva „Sokol“ častno in mnogobrojno zastopan.

Sokol se zbirajo ob 1. uri popoldne pred Narodno čitalnico in odkorakajo ob 1 1/4 uri na državni kolodvor. Odhod iz Ljubljane ob 2. uri 5 min.

Cena vožnji tja in nazaj v III. razredu 44 kr., v II. razredu 86 kr.

Ker je prilika jako ugodna in z ozirom na razvoj narodnega življenja pomenljiva, želeli je obile udeležbe k temu zadnjemu letošnjemu izletu!

Na zdar!

Ivan Hribar,
t. č. starosta.

Dr. Josip Kušar,
t. č. tajnik.

Poslano.

Na „Poslano“ v št. 224. „Slov. Naroda“ odgovarjamo podpisani sledeče:

Naše zemljišče na barju ne spada pod kat. občino Vič, ampak pod kat. občino Trnovsko predmestje, kar naj bo našemu gosp. županu in njegovemu pisalu „Poslanega“ v opomin. On se prav po nepotrebnem vtika, ker letošnje jesen še ni bil na barju in tudi ne ve povedati, kako lovci na barju na lov hodijo, kar v svojem „Poslanem“ trdi.

Da so nam lovci in psi po prosu in fižolu škodo delali, je resnično, kar tudi še trdimo. Ker nam pa g. župan in njegov pisec očitata, da imamo malo, prav malo prosa in fižola, ali prav nič, izjavljamo, da imamo prosa in fižola veliko več, kakor onadva.

Kar nam pa svetujeta zavoljo prostega časa, da naj ga v boljše svrhe obrnemo, povemo mu, da ga že v boljše svrhe porabljam, kot on, torej ni bilo treba napadati nas po časopisih, zakaj dopis z Viča je bil le posvarilo gg. lovcev.

Fr. Malič, J. Skerl, A. Belič, J. Vovk,
P. Pance, Fr. Novak.

Zopet se bliža čas, ko postaja obiteljska miza premilim zbirališčem, kjer se radi zbiramo, da srkamo pri-
ljubljeno kavo. Važna je torej stvar, vsako skrbno, varno in vestno gospodinjino in mater opozarjati prav živo na „Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo“, naj-
boljši, najokusnejši in naravno zdravi dodatek navadni kavi, ki dela, da slednja stoprav postane prava in zdrava obiteljska kava! Še nikoli ni bil nov pred-
met tako pohvalno vzprejeti, kakor ta, kar je dokaz, da je z njim ustrezno isticiti potrebi. Dozdaj je bil največji del prebivalstva, delavci in kmetovalci, kojim je kava istotako postala neobhodno potrebno živilo, primoran, kupovati nadomestkov, ki nimajo nič redilne vrednosti in so celo zdravju škodljivi. Zatorej se Kathreinerjeva Kneippova sladna kava tudi že priporoča odličnih zdravniških avtoritet, — ter jo je moči sedaj na prosto zmlati z navadno kavo in prirežati na ravno isti način. — Vsaka gospodinja, vsak kavopivec bodi torej v lastnem svojem interesu opozorjen na prednosti tega živila in nadomestka za kavo, ki bode brezdomno skoro postalo neobhodno potrebno splošno živilo, katere prednosti so važne, kakor za zdravje tako tudi za prihranitev večjih stroškov.

Zahvala.

Gospod Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Logatci, blagovolil je podariti znesek 10 gld. za nakup knjig za revne učence tukajšnje šole. Za ta blagodušni dar izreka se najiskrejša zahvala.

Krajni šolski svet v Cerknici.

Alojzij Pogačnik, predsednik.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	736.3 mm.	17.8° C	sl. jzh. jasno		
	2. popol.	736.0 mm.	22.2° C	sl. jzh. d. jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	737.4 mm.	17.2° C	sl. jzh. d. jas.		

Srednja temperatura 19.1°, za 6.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7 oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	96 " 80 "
Avstrijska zlata renta	119 " 35 "
Avstrijska kronska renta 4%	96 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%	116 " 25 "
Ogerska kronska renta 4%	93 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice	997 " — "
Kreditne delnice	335 " 50 "
London vista	126 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	62 " 10 "
20 mark	12 " 42 "
20 frankov	10 " 03 "
Italijanski bankovci	44 " 55 "
C. kr. cekini	5 " 97 "

Dne 6. oktobra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194 " 75 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	194 " 75 "
Ljubljanske srečke	24 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	— " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249 " — "
Papirnati rubelj	1 " 31 1/2 "

Prospekti o zdravili in vodozdravil-
nici Giesshübl-Puchstein pošil-
ljajo se zastoj in frankovano.

Težko prebavljenje,
katar v želodci, dyspepsija, pomanjkanje
slasti do jedi, zgago i. t. d., dalje
katari v sapniku,
zaslizenje, kašelj, hripavost mnoge nadlegu-
(III) jejo in te opozarjamo na (5-4)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
KISELINE

katera se po izrekih najprvih medicinskih
avtoritet rabi z najboljšim uspehom.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnica, Curih,
Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten,
Trbiž.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Plnja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella
na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Plnja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Lince, Steyra-
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino,
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " opoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—216)
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

Alojzij Vanino

v Ljubljani, Židovske ulice 7

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo

raznovrstnih najfinejše izdelanih

jeklenih britev, nožev,

škarij, vrtnarskih orodij i. t. d.

po najnižji ceni.

Ravno tako izvršuje vse brušenje ostrin in ki-
rurgičnih instrumentov. (1018—1)

Za mnogobrojna naročila se priporoča iz velepospo-
stovanjem

Alojzij Vanino.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER).

pripraven v Richtrově lékárně v Praze,

všeobecně známý, bolesti utišující

domácí lék k mazání, jest na

skladě ve většině lékáren, láhev po

1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupo-

vání třeba se mítí dobře na pozoru

a přijmouti jen láhve s ochran-

nou známkou „kotvou“ jakožto

pravé. Ústřední zasílatelství:

Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

(301—35)

Zobni zdravnik

DR. ROMAN JACOBI

ustavlja po največji in najbolj metodi

umetne zobe in zobovja.

Plombira in izdira zobe v narkozi (umetno

spanje) brez bolečin. (118—18)

Zdravi sploh vsako ustno bolezen.

Ljubljana, Stari trg št. 4.

Službi

urednika in upravitelja

listu

„Slovenski Narod“

se razpišeta.

Upravitelj mora biti več potrebnega knjigovodstva.
Za to mesto imajo prednost oni, ki znajo več je-
zikov, imajo nekoliko trgovskega pojma in ki se
spoznajo tudi v tiskarskih zadevah. Službi je takoj
nastopiti. Plača po dogovoru. Prošnje s spričevali
in referencijami uložiti je do (1022)

1. novembra t. l.

pri gospodu dr. Ivanu Tavčarju, predsedniku
upravnega odbora „Narodne Tiskarne“.

V hotelu „Pri Maliču“

v letnem salonu

v nedeljo dne 8. oktobra:

Zadnji elite-koncert

tukaj pred dvema letoma toli priljubljene

Budimpeštske pevske in igralne družbe

A. K. LIPNE.

Osebe, ki nastopajo: (1004—3)

Gdč. Antonija Lipne,
ženski pevski komik.

Gdč. Mici Frei,
kostumska soubretta.

Gdč. Ella Palme,
mladostna pevka.

Gosp. Loreno Obermaier,
koncertni mojster.

Začetek ob 8 uri.

Ustopenina 40 kr.

Vzpored nov in decenten.

Izurjen pisar

(1001—3)

veče nemškega in slovenskega jezika, z dobrim spričevalom,
išče službe. — Blagohotne ponudbe pod naslovom
„G. K. poste restante v Ljubljani“ vsaj do 15. t. m.

Trgovci

kateri se hočejo še o pravem času pod
prav dobrimi pogoji etablirati, naj bla-
govolijo povprašati pri upravnistvu
tega lista. (1017—1)

V igranji na citre

poučuje

(925—7)

Josip Petritz, učitelj citranja,
v Ljubljani, Kongresni trg št. 5, I. nadstr.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi
in jih daje po ceni (59—40)

R. RANZINGER,

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
na Dunajski cesti št. 15.

Dijaški koledar

Cena 60 kr.

Glasovita

radi svojega učinka, odliko-
vana radi svojih zdravilnih
lastnosti s častno diplomom
in zlato svetinjo na raz-
stavi v Londonu in Parizu,
z zlato svetinjo v Bru-
selju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarka

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo,
katere krepeča in zdravi že-
lodec, kakor tudi opravi-
prebavnih organov izborna
pospešuje. (173-35)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v za-
bojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic
(zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštino plača
vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Lepo podstrešno stanovanje

z dvema sobama in z vsem, kar zraven pripada, se odda s 1. novembrom. — Več v Kolodvorskih ulicah št. 34 pri kamnoseku. (983—2)

V Novem Gradu (Ilir. Castelnovo)

se da zaradi premembe domovanja opremljena

trgovina z mešanim blagom

v zakup.

Tudi sta dve v najboljšem stanju se nahajajoči, dobro se rentujejo

hiši z vrtom, dvoriščem, mostovno tehcnico

po primerni ceni na prodaj. (994—2)

Povpraša naj se pri Vinku Dolscheinu v Postojini.

JANEZ OGRIS

« puškar »

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
verje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo
streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z
znamko tega zavoda (438—24)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške
popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in
tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a
Sebeohrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 pod-
bami. Cena 2 gl. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi
na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični nje-
govi pouki rešijo vsako leto na tisoče bol-
nikov gotove smrti. Dobiva se v založni knji-
garni „Verlags-Magazin R. F. Bierer v Lip-
skem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki
knjigarni. (291—30)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika ter dober prodajalec,
vzprejme se v službo. — Kje? pove iz prijaznosti
upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1008—2)

Pristno Brnsko sukneno blago za obleke.

odstrizek m. 3.10 gl. 4.80 iz dobre pristne
dolg, za popolno gl. 6.— iz fine ovčje
gospodsko obleke gl. 7.75 iz finejše volne.
(suknje, hlače in gl. 10.— iz najfinejše

Blago za zimsko suknjo, suknjo za lovske
obleke, nevaljano suknjo (loden), Kammgarn
za suknje in hlače v najlepši izbiri, meter po gol-
dinarjev 2.50 do gl. 6.25, in vse vrste suknene-
ga blaga, razpošilja proti povzetju kot realno in solidno
znano skladišče suknene-
ga blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci zastoj in frankovano.

Jamči se, da pošiljate vzorce popolnoma odgovarjajo.
Na uvažanje! Spoštovano p. n. občinstvo se osobito
opozarja na to, da sukneno blago po pravih to-
varniških cenah (brez povišanja istih) pošilja zgolj
tvrdka Siegel-Imhof v Brnu. Ob sebi se torej
umeje, da je vse tako blago, če se direktno naro-
čuje, znatno ceneje, nego ono, ki se naročuje s po-
sredovanjem agentov. Zahtevajte dakle vzorcev in na-
ročujte direktno brez posredovalnih trgovcev, ki blago
samo podražujejo. (1016—1)

2 zlate,
13 srebrnih svetinj

9 častnih in
priznanih diplom

Kwizdina restitucijska tekočina

pralna voda za konje.

Cena steklenici avstr. velj. gl. 1-40.

Rabi se 30 let v dvornih hlevih, v večjih voja-
ških in zasebnih hlevih kot krepčilo pred
težkim delom in po težkih delih, proti podit-
vam, izvinitjem, otrplosti kit itd. ter daje
konjem posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah.
Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahte-
vati je izrecno: (210—13)

Kwizdino restitucijsko tekočino.

GLAVNO SKLADIŠČE:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik,
okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaji.

Prodaj svoje štiri hiše in preddvor

po nizki ceni in iz proste volje:

1. Štev. 57: pri tleh dvoje stanovanj, dve kleti,
v prvem nadstropju troje stanovanj, kuhinja, ahramba in
drvarnica.
 2. Štev. 77 in 81: v vsaki teh hiš po jedno sta-
novanje pri tleh in po jedno na podstrešji.
 3. Štev. 184: pet stanovanj.
- Navedena stanovanja, katerih je vseh skupaj 18, so
posebno za rudarje, delavce, prodajalce in rokodelce pri-
pravna ter imajo povsod svoje štedilno ognjišče, če ni po-
sebnih kuhinj. Hiše stojijo tik ali prav blizu ceste, so od
postaje južne železnice samo 1 1/2 km. oddaljene in popol-
noma blizu premogokopa. Čist studenec izvira na dvoru iz
skale, nekaj stopinj naprej pa se vije potok, prav pripra-
ven za pranje. Natančneje se izve pri meni v Trbovljah.

Jakob Jevšovar,

(1008—2) posestnik v Trbovljah.

— Ustanovljeno leta 1863. —

Svetovnoznane (1021—1)
so samodelane, nagrajene

ročne harmonike

Ivana N. Trimmel-ja

na Dunaji, VII/3, Kaiserstrasse Nr. 74.

Velika zaloga

vseh glasbil

gostilj, etter, piščal, okarin, ustnih
harmonik, piščal, orgljic itd. itd.,

švicarskih ocelnih orgljic,

ki igrajo same od sebe in so nedosežne glede
glasu, glasbeni albumi, kukala itd. itd.

Knjiga z vzorci zastoj in franko.

Svetovna razstava v Čikagi.

Voznji listki v AMERIKO

(360—27)

pri

nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Pojasnila zastoj.

Naročila na

zastirala [rouleaux] in veternece [žaluzije]

se vzprejemajo

(970—3)

v trgovini s šivalnimi stroji in drobnjavo

Frana Detter-ja

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1.

Poštena roba in nizke cene. — Obilo vzorcev je na vpogled.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava
z ukusom bobove kave.

Seb. Kneipp

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči
kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave
in da je moč prirediti mnogo sladnejšo, poleg tega zdravljšo
in tečnejšo kavo. — Neprekošana kot primerek k na-
vadni bobovi kavi. (417—25)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — 1/2 kile po 25 kr.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162—34)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene polizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Hôtel Arko v Ribnici.

Dobra restavracija, 5 minut od kolodvora.

Priznana dobra kuhinja, zaloga dobrih vin in pive.

Cenene sobe.

(957—5)

Sluga k vsakemu vlaku.

Ta hôtel se eventuelno tudi prodá.

Minuendna dražba zgradbe zidanega mostu čez Bistrico v Kamniku

razpisana do 14. oktobra t. l.,

se na nedoločeni čas preloži.

Županstvo v Kamniku

dné 7. oktobra 1893.

(1014)

Močnik l. r., župan.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ošesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskam
kože.

Veliko
priznanih
pisem je na
ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(302) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Svoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurmwald, J. Birnbach-
er; v Brezah A. Aich-
inger; v Trgu (na Ko-
roškem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wardo; v
Radovljici A. Boblek;
v Celji J. Kupferschmid.

Solidne, zložne, močne
in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja
prva kranjska tvornica
za upogneno
pohištvo samo iz napo-
jenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica.

(345-28)

Zahvala in priporočba.

Usojam si naznanjati svojim p. n. spoštovanim gostom, da sem zatvoril v četrtek 5. t. m. svoj poletni salon in se ob enem najbolje zahvaljujem za mnogobrojni obisk mej poletno sezono.

Usojam si dalje naznanjati, da sem otvoril ravno isti dan popoldne ob 5. uri

zimske salone

z okni na ulico in prosim, da bi mi spoštovani gg. gostje dosedaj mi izkazano zaupanje ohranili tudi v prihodnje.

Naznanjam tudi, da se pri meni vedno toči sveže Reiningshauserjevo marcno pivo, ki je postalo jako priljubljeno.

Opazka: Tudi se to pivo dobiva v patentovanih steklenicah, ki držé jeden liter, za 20 kr., če se naročuje 10 steklenic in več, se tudi brez daljših stroškov pošilja na dom.

Z velespoštovanjem

Henrik Höselmayer

restavratér v hotelu „Pri Maliči“ v Ljubljani.

Fran Železnikar

krojač

(990-2)

v Ljubljani, Šelenburgeve ulice št. 1

priporoča se čast. občinstvu za izdelovanje moških oblek po izvrstnem kroju in po najnižji ceni.

! Razprodaja !

Zaradi preselitve, ki se vrši v kratkem, prodajam

(194-38)

po znatno znižanih cenah

stenske ure in ure z nihalom.

Proseč mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

FRAN ČUDEN, urar

Slonove ulice

pozneje

Glavni trg, nasproti mestni hiši.

Radi preselitve kamnoseške obrti

razprodajam

svoje veliko izborno zalogo

nagrobni spomenikov

za polovico ceneje, nego vsak drugi kamnosek.

Ignacij Čamernik

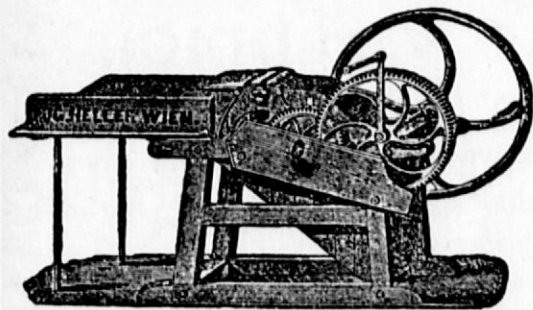
sedaj poleg mesarskega mostu v Ljubljani,

potem

(91-4)

Poljske ulice šte. 49, nasproti učiteljsku.

Vsi stroji za kmetjstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr 78

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

od 80 kr. do 20 gld.

Za Vse Svete

priporočam častitemu občinstvu
največjo zalogo

nagrobni vencev

s trakovi in napisi
po najnižjih cenah
in po najnovejši fačoni,

Vnanja naročila se vestno in po najnižji ceni izvršujejo.

Tudi imam veliko zalogo

raznovrstnih cvetlic

za gospode trgovce,

katerim dajem primeren popustek.

Ceniki dobé se brezplačno in poštne prosto.

Z odličnim spoštovanjem

(10 5-1)

Marija Podkrajšek

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

od 80 kr. do 20 gld.

**Zadnji
meseč.**

Inomostske srečke à 50 kr.

**Zadnji
meseč.**

Glavni dobitok

50.000

goldinarjev.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

(931-11)

Bensdorp-ov holandski kakao

izboren, zdrav in redilen
se dobiva v vseh špecerijskih in delikatesnih trgovinah.

(947-4)

Polovica oziroma četrt lože

v prvem nadstropju se odda za slovenske predstave.

Več pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“.

Išče se nujno:

Več preprostih in boljšt kuharic, večinoma k dvema osebama, za Ljubljano in okolico, za Gorico, Trst, Štajersko itd.; — hišna za tu, 8-10 gld. plače; priprosta natakarica za tu in drugod; — blagajničarica za prodajalnico; — konjski hlapec itd. (1019)

Posredovalnica služeb in stanovanj
G. FLUX, Breg št. 6.

Večjo množino tirolskega in dolenjskega

vina

(874-13)

le pristno blago — ponuja po primerno nizki ceni
v posedah od 50 litrov više

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Prosekar

se dobiva

v gostilnici „Pri belem volku“

liter 48 kr.

(1012-2)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(694-28)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Tržaška tvrdka za izvoz vina

išče

(988-2)

veščega, dobro kvalifikovanega

vinskega potovalca.

Več pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Četrta del lože

v I. nadstropju odda se za slovenske predstave.

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

(1007-2)

Vzprejme se proti primerni plači

nadzornik delavcev

vešč slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi.
Natančneje pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Gričar & Mejač

v Ljubljani

Stonove ulice št. 11.

Poslednja sezona v teh prostorih.

Najnovejše specijalitete v dežnih plaščih

rondah za jesen in za zimo.

Najnovejše

v polu-rondah, jako elegantnih žaketih
pelerinih, capes,
plaščih za deklice

v vsaki velikosti.

Največja izbira
oblek za gospode in za dečke

vrhnih in zimskih sukenj
menčikovov s pelerini

sukenj iz nevaljanega sukna (lodna) in kožuhov

vremenskih plaščev (havelok)

iz pristnega tirolskega lodna ali velblodje dlake

spalnih sukenj
otročjih kostumov.

(1020)

Veliko skladišče

najnovejših tu- in inozemskih

gospodskih modernih tkanin (sukno)

kakor tudi

damskega nevaljanega sukna (lodna)

v vseh bojah in najnovejšega proizvoda industrije nevaljanega sukna

„biserni loden“ za damske oprave.

Opazka: Naročila po meri se izgotavljajo najtočneje na Dunaji
in se jamči za to, da se vse dobro prilaga.

